

estructures i esquemes pretesament universals, sinó que s'encarrega, a més, d'analitzar i explicar les concretes organitzacions del sentit que es produeixen en contextos històrics determinats. Això vol dir, apostar pel desenvolupament d'una possible sòcio-semiòtica la constitució de la qual, sembla, absolutament desitjable.

SEMINARI SOBRE «ANÀLISI DEL LLENGUATGE POLÍTIC DEL FRANQUISME»

Lluís Bassets

Aquest seminari ha estat realitzat com a perllongació del curs de semiòtica de la comunicació de masses que imparteix Lluís Bassets. Han participat en els treballs del seminari els següents alumnes: Anabel Abril, Gabriel Colomé, Maria del Mar Garayoa, Olga Huguet, Andrea Pascual, Jordi Pons, Maria Josep Recoder i Maria Angela Rovira.

Des del punt de vista teòric han estat abordats dues grans àrees temàtiques, prèvies al treball pràctic d'anàlisi, que ha estat el cos central del seminari. En primer lloc, una panoràmica i discussió sobre les principals aproximacions metodològiques a l'anàlisi de textos, des dels mètodes sociològics i la semàntica quantitativa, fins als mètodes qualitatiu emprats per la semiòtica, passant per la rediscussió dels esquemes clàssics de la retòrica. En segon lloc, una caracterització del llenguatge i del discurs polític totalitari.

L'objecte d'anàlisi que es plantejava, i que condicionava lògicament els mateixos pressu-

pòsits teòrics del seminari, eren els discursos polítics del franquisme, entesos en un sentit ampli, en què serien inclosos certs tipus de discurs religiós. Així, foren estudiats els següents textos: la carta col·lectiva dels bisbes espanyols durant la guerra civil; el llibre d'Escrivà de Balaguer «Camino»; els editorials de «La Vanguardia Española» dels dies 27 de gener de 1939 i del 21 de novembre de 1975; el discurs del president del Govern espanyol Arias Navarro del 12 de febrer de 1974; la declaració política del president de la Hermandad de Combatientes, José Antonio Girón de Velasco, del 28 d'abril de 1974; i el testament polític del general Franco.

El conjunt de les anàlisis, a més de comprovar certs nivells d'eficàcia en la metodologia emprada, constata, fonamentalment dues qüestions: 1. — la possibilitat efectiva de caracteritzar discursivament el règim franquista, tant pel que fa a un cert lèxic com a uns determinades estructures discursives; 2. — l'existència d'un encreuament de llenguatges entre l'àmbit de la política i l'àmbit de la religió, fet que potser —caldría proseguir la recerca— és característica del feixisme espanyol respecte als altres feixismes.

ELS PERSONATGES DEL DISCURS, D'OSWALD DUCROT

Lluís Bassets

Un acte comunicatiu, una enunciació, pot ésser entesa teatralment, és a dir, com un text viu on parlen i són representats diversos «personatges» que, conseqüentment, actuen cada un amb la seva veu, en allò que podria anomenar-se